

Казки про мудрість

Панна зі знаками

ПАННА ЗІ ЗНАКАМИ

Мала баба одного сина, вона ходила на роботу до двору, а той синок гонив льоху з чотирма поросятками пасти. Пігнав він пасти поросят, а там панна ходила, гуляла, а вона ще маленька була, то він з нею бавився і побачив, що вона має на тілі якісь знаки. І каже до неї: - Панночко, якби показали мені, що за знак маєте на поясі, то я вам би дав одно поросятко. Панночка показала, а вона мала на поясі срібний пояс. А той до неї: - Як скинеш з себе всю одіж, і покажеш мені всі знаки, то я тобі дам ще одне порося. - Як даси всі чотири поросятка мені, - каже та панночка, - то я покажу тобі тоді всі свої знаки. І дав він їй всіх поросят, і вона ему показала, що має на грудях місяць, на талії срібний пояс, а під правою рукою зірку. Вбралася вона, забрала ті поросята і пішла. А той хлопець погнав льоху додому. Прийшла мати з роботи, та й питається сина, де є поросята. А він їй сказав неправду, сказав що з лісу вибігли вовки, схопили тих поросят і втекли. Мати зачала его бити і кричати до него. То він узяв, і втік з хати. Пішов далеко від дому і вступив до одного господаря на службу. А той господар не мав дітей, то прийняв его за рідного. А его мати подумала, що він утопився. Працював той хлопець у того господаря, ріс, уже мав 24 роки, вже пора ему було женитися. А до тої панни, що він подарував їй поросята, вже сваталися кавалери. І її батько, цар, розписав по всій околиці: "Хто відгадає, які знаки має панна, той буде моїм зятем. Най це буде хлоп, жид, пан, однаково..." Почали сходитися великі і бідні пани, та ніхто не може відгадати. А той парубок, як то вчув, то відразу пішов відгадувати. Прийшов до того двору і каже: - Я відгадаю, які знаки має ваша панна. - Добре, - сказав цар. - Як відгадаєш, то будеш моїм зятем, а ні - то дістанеш 50 буків. А з тим Іваном пішов відгадувати один жид, і він сказав: - Іване, я буду відгадувати з тобою, що будеш ти казати, то і я. Став Іван відгадувати, і говорить так: - Панна має срібний пояс, на грудях місяць, під правою рукою - золоту зірку. І жид собі говорив, так як Іван. І каже пан: - Один з вас двох буде моїм зятем. Натє вам сто ринських, йдіть до міста, погуляйте. А у вечір прийдете, я вас пушу до покою і положу між вами на ліжко панну, до кого вона буде обернена очима, і кого обійме - то буде мій зять. А до кого повернеться спиною, і відсунеться від него, той дістане сто буків. Іван взяв сто ринських, і пішов з жидом до міста. Набрал собі різних пахоців, пряноців, смаколиків різних, наївся. А жиду взяв грушок, кваші. Жид то з'їв, запив водою, то его здуло, як диню, жид ледве сопе. А Іван взяв собі пахнючого одеколону, намастив волосся, руки, біля него файно пахне. Прийшли вони до двору, замкнули їх у покої, положили між ними панну. Вже пізно вночі, вони позасинали, жид шепче до Івана: - Іване, Іване, я хочу на сторону! - - Мовчи, жиде, - каже Іван, - І я хочу, але двері замкнені. - Що ж ми будемо робити? - жид питається. - Та сідаємо в кутку і будемо робити свою справу. - каже Іван. Посідали вони в різних кутках, жид наївся грушок, та запив їх квасним молоком, то й тарабанить. А Іван собі просто так сидить. Та й каже Іван до жида: - Як пан рано прийде, і то побачить, то нам добре дістанеться. Треба то, що ми наробили, об себе повитирати. Та й жид бере, тим г...м мастить волосся, одіж свою. А Іван витягнув з кишени пахучу помаду, намастив нею собі волосся. Та й від Івана добре пахне, а від жида смердить. Панна уночі прокинулася, повернулася до жида, та як почула, як від него смердить, то хутко повернулася до Івана - а коло него файно пахне. То вона Івана обійняла і заснула. Приходить пан рано, дивиться, панна Івана обійняла, а жид відсунутий. Наказав жида вивести з покою, і всипати ему сто буків. Жид вирвався, вибіг за браму, та й кричить: - Ну, Іване, я тебе ще навчу! Ти ще прийдеш до мене в корчму по горівку! А Іван з панною встали, его убрали по-панському та й справили весілля. І зажив собі Іван з тою панною. Записано Осипом Роздольським у с.Берлин (сучасної Львівської обл.), від Юрка Соколовського, в 1894 році. Стиль запису збережено.